

HCH 2017

Herentals - Cosne s/Loire - Herentals

Prolog

Da jeg i starten af året skulle lægge en plan for året, var muligheder mange. Efter sæsonen 2016 hvor seriøsiteten havde været lidt fraværende, var det tid til nytænkning i 2017. Jeg har siden 2013 haft en forventning, om at programmet skulle stå på enten London-Edinburgh-London (LEL) eller Madrid-Gijon-Madrid. Da jeg helst vil prøve nye løb af hældte jeg mest til en tur til Spanien. Men den var ikke at finde i nogen kalender og Google kunne heller ikke hjælpe mig. Tankerne gik straks tilbage mod England, da min tur til LEL i 2013 gik forrygende. Men efter lidt skriveri en dag med Kenneth O. Nielsen. Blev vi hurtigt enige om en tur til Belgien. Kenneth havde været i det østlige Belgien året før og havde kun gode ting at sige om landet. Jeg synes det lød spændende. Jeg har ikke tidligere været i landet og jeg havde heller set den del af Frankrig før. Løbet er arrangeret med 3 hotelovernatninger undervejs, ganske ligesom det er tilfældet med Super Brevet Skandinavia (SBS). Løbet har af hensyn til logistik et loft på 50 deltagere. Så vi fik hurtigt meldt os til.

Optakt

Min sæson kom relativt sent i gang i forhold til at sæsonmålet startede Onsdag d. 12. juli. Men jeg havde lige en marathon d. 9. april, som skulle overståes først. Det betød jeg kun havde 3 mdr. til at blive klar. Formen kom at gode grunde ikke helt fra nul, da jeg havde en del løbetræning i bagagen, men det tager lige lidt tid at flytte over til cyklen. Derudover skulle jeg gerne have øget formen efter det. Fra tidligere erfaring virker det godt på min form at køre 2 super randonneur serier i forberedelsen. Der er godt nok ingen kvalifikationskrav til dette løb. Men ikke at køre en serie vil være at gøre sig selv en bjørnetjeneste. Forberedelserne gik fint og forventningens glæde steg tilsvarende. Min sidste lange tur, 400km d. 1. juli. Vidnede om at formen har være bedre i liv, men stadig rigeligt til denne tur. Kenneth og jeg havde en fælles holdning til at dette skulle være en hyggetur og ikke et ræs. Vi havde også begge to uafhængigt af hinanden, valgt ikke at studere ruten i detaljer. Hvad vi skal igennem. Hvor er det fladt eller kuperet osv. Det er måske at tage lidt let på opgaven. Men når vi stiller til start med en velfungerende cykel og det der hører til, så kan det da ikke gå helt galt.

Løbet

Mandag d. 10. juli satte vi kursen mod Belgien. Vi havde ved tilmelding valgt overnatning hos "friendly neighbors". Værten var såmænd også vældig flink. Men den bed and breakfast som det var, var af en ringe standard. Ud over en meget slidt bygning skulle vi deles 7-8 personer om et toilet/bad. Det gav lidt gnidninger da ikke alle var lige gode til at tage hensyn til at andre skulle til. Men det skulle ikke ødelægge turens helhedsindtryk. Tirsdag havde vi tid til at bruge nogle timer i Bruxelles som turist. Det var jeg glad for, da der så er tid til at se tingene tage billeder og få indtrykkene helt ind. Selvom ruten også gik gennem byen, så giver det ikke samme tid til at se byen.

Onsdag morgen var det tid til start. Der var indskrivning og cykelkontrol denne morgen. Planlægning og styring kunne, uden at fornærme nogen, være håndteret bedre. Men pyt, humøret var stadig højt, selvom det stadig var mørkt og regnen stille faldt. Lettere forsinket og uden fanfare blev vi sendt af sted. Af hensyn til Belgisk lov blev vi sendt af sted i 2 grupper. En "hurtig" og en i normal tempo

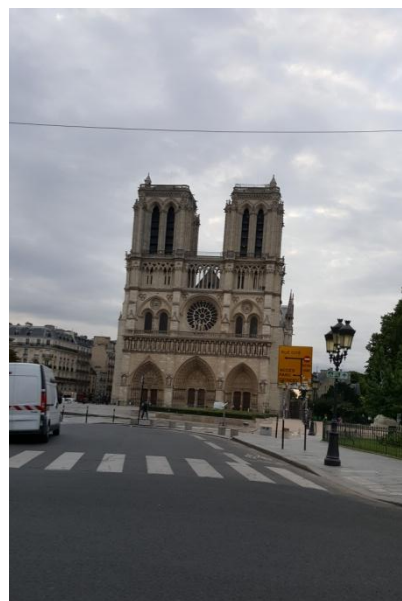
(25-27km/t). En gruppe ville være for stor. Men så længe vi var 15 eller flere er det lovmæssigt i orden at cykle 2 og 2 på vejen. Det var langt at fortrække da cykelstierne i Belgien er af meget dårlig standard. Derfor gjaldt det om at holde sammen til vi var på den anden side af Bruxelles. Det var nu ikke så svært. Gruppen kørte ikke synderligt stærkt, men der skulle jo også gemmes lidt kræfter til de næste dage. Vejene i denne del af Belgien var dog ikke, som Kenneth havde oplevet i området omkring Liège året før. De bestod primært af ringe asfalt med huller, betonveje eller brosten. Heldigvis var det først på turen så røven kunne holde til det. Turen igennem Bruxelles var ikke sjov. Byen er ikke lavet med hensyn til cykellister. Trafikken og vejene kombineret gjorde at det mest af alt bare skulle overstås. Da vi kom på en sti langs kanalen mod syd ud af byen, blev det lidt bedre. Men pludselig stoppede belægningen og vi passere et stykke af en form for leret mudder. Vi var nødt til at stoppe efter dette og fjerne muddret, som havde klumpet sig sammen. Det spredte gruppen godt og grundigt. Men vi var kommet tilpas langt mod syd, så det ikke gjorde noget. Kenneth og jeg fortsatte herfra sammen uden følgeskab fra andre. Det gik også fint da vi lige kom ind i en rytme. Stille og roligt fik vi kørt det sidste stykke til Kontrollen i Naast efter 100km. Kontrolstederne var givet på forhånd og her var det den eneste café i byen. Arrangøren Jan Geerts sad selv og stemplede kortene og tog imod bestillinger til aftensmad ved næste kontrol. Således ville maden være klar om man bestilte forret, hovedret eller dessert. Ved ankomsten til caféen var jeg nær styrtet, pga en løs klampe på venstre sko. Jeg opdagede at den ene skrue var faldet af. Ved afgang fra Naast prøvede jeg om det var muligt at klikke ud af pedalen. Men ak. Vel vidende om dette måtte jeg forsøge at fortsætte. Det havde nær givet et par styrt i løbet dagen men ellers gav det ikke større problemer. Det værste var nok når jeg skulle stoppe for at lade vandet. Det var lidt bøvl et når man hænger fast i cyklen. Som vi kørte af sted sydpå var vi lidt i tvivl om vi ikke var i Frankrig. Det var ikke skiltet og der var heller ikke nogen forandring i den ru asfalt med huller hist og her. Da det efterhånden var lidt over middag og regnen var stoppet konkluderede vi at nu var vi i Frankrig. Vi lavede et midtvejsstop på vej til næste kontrol. Her måtte jeg jo så tage skoen af for at gå ind og handle lidt at spise. Det gav lidt forvirrede blikke at der rendte en cykelrytter rundt med én sko på. Herefter gik det stille og roligt slag i slag. Efter 289km nåede vi dagens anden kontrol. Det passede også fint på tiden med den aftensmad vi havde givet tilsagn om. Det var en super ordning, med hurtig betjening. Lidt efter kl. 19 var vi klar til at fortsætte til hotellet i Ville Paris. Da jeg tog skoen på cyklen på igen faldt den sidste skrue på klampen af. Så kunne jeg da uden problemer stige af cyklen igen. Men jeg sad ikke længere fast med venstre sko. I den situation finder man hurtigt ud af hvor meget betydning det egentlig har. Resten af vejen forløb stille og roligt. Kort før ankomsten til hotellet frygtede jeg for en kombination af overnatning nær lufthavnstrafikken og dårlig lydisolering. Da vi kørte under flyenes flyvebaner larmede det nok til at jeg kunne se scenariet for mig. Men sådan gik det heldigvis ikke. Vi kom til hotellet, som også var kontrol 3. Netop som solen gik ned omkring kl. 22. Hotellet var dog ikke nogen synderlig forbedring ift. vores overnatning før løbet. Det var rimelig lydt og det var med fælles bade og toilet faciliteter. Men det forløb nu uden det store besvær da feltet var blevet rimelig spredt.

Dag 2 startede med morgenmad serveret fra følgebilen kl. 4:30. Det tidlige tidspunkt for denne dag var af hensyn til ruten gennem Paris og at vi kunne være forbi den før byen rigtig vågnede. Vi startede i samlet flok kl. 5. Denne blev dog hurtigt delt op da ikke alle kunne følge tempoet på knap 30km/t. Efter knap en time fik Kenneth dog en punktering så vi atter var alene. Det gjorde dog ikke så meget da der var et par stykker i gruppen som kørte noget slingrende. Efter lidt tid forlod ruten Seinen som vi havde fulgt ind mod byen. Herefter startede en hjernedød Seichtseeingstur gennem Paris. Denne virkede ekstra irrelevant for mig da, min marathon i april var i Paris også. Derfor var det heller ikke med fornøjelse at jeg

efter at have passeret Moulin Rouge. Kunne genkende flere og flere steder på vej ind mod Triumfbuen. Alle som har været der i Paris, vil vide at passering af denne rundkørsel på cykel er vanvid. Sjældent har jeg frygtet så meget for mit liv. Det siger i øvrigt ikke så lidt. Efter at vi nær var blevet kørt ned to gange, tog vi en frakørsel for tidligt mod at have livet i behold. Herefter gik turen ned forbi Eiffeltårnet. Langs Seinen hen forbi Concordepladsen, Louvre og over floden forbi Notre Dame. Det har naturligvis været af et godt hjerte. Men jeg ville aldrig lægge en rute gennem i by med den trafik. Mange steder er belagt med brosten og bilisterne har en ringe respekt for cyklister og kigger endnu mindre efter dem i kryds og lignende situationer. Herefter gik turen ud af byen på stier og veje der var mere fremkommelige. Da vi efter lidt over 3 timer mente, at vi nu var nær udkanten af byen. Gjorde vi holdt ved en bager. Her kunne vi hilse på et par stykker som indhentede os mens vi nød lidt morgenkage. Ikke mange kilometer senere i en mindre by mødte vi Jan, som lavede et depot. Han sagde at det var af hensyn til manglende steder at forsyne sig på vej mod næste kontrolsted. Det var nu også fint. Her fik vi lidt snak med nogle af de

andre. Min danske trøje var turen igennem let genkendelig for de andre. Her var der også tilkendegivelser om kendskabet til SBS. Nu gik turen videre ned mod Orléans. Det foregik bl.a. andet henover et større slettelandskab med ikke andet end kornmarker så langt øjet rækker. Efter vi kom ud af Paris blev vejene bedre igen. Til stor glæde for bagpartiet. Således kom vi frem til Orléans. Vi stoppede først ved en købmand for at proviantere. Det er lidt svært at sige hvad man møder i den enkelte by. Selve kontrolstedet var turistkontoret, som ligger ved siden af en kæmpe katedral. Dette var blot kontrol nr. 4 og ligger efter 536km. Centrum af byen er rigtig flot og det bærer præg af at man gør en dyd ud af dette. På vej ud af Orléans fik Kenneth sin anden og sidste punktering. Ud over irritationen ved det. Så gjorde det ikke så meget, da det stod i materialet vi tilsendt. At vi denne dag ikke ville kunne komme ind på Hotellet før kl. 20. Vi havde dermed ca. 5 timer til at køre 117km. Det burde være overkommeligt. Turen gik langs Loire floden. Den står for dræning af 1/5 af Frankrigs areal. Der var foreslået et spisested ca. 20km før hotellet. Men det var endnu ikke åbnet. 4-5km senere stoppede vi ved en restaurant og fik aftensmad. Da dagen gik på hæld kunne maden godt klare at blive skyllet ned med at stor fadøl. Herefter manglede der blot 15-16km, inden vi kl. 20 ankom til Hotel IBIS og dermed kontrol nr. 5, 653km. Dette hotel var af en noget bedre standard. Mindre støj, eget bad og med aircondition. Så kunne det da ikke være bedre end at følge op med en bajer inden sengetid. Hvorfor bryde stimen fra dagen før.

Dagen efter kunne jeg godt mærke i min hals at det måske endda havde været en kende for køligt på værelset. Det var dog ikke noget at pibe over. Endnu en gang morgenmad kl. 4.30 med afgang en halv time senere. Vi kørte ud af byen i en gruppe af ca. halvdelen af deltagerne. Men ved byskiltet kom første bakke og vi blev splittet i flere grupper. Ruten gik ad rullede bakker igennem noget fantastisk landskab med en ligeså fantastisk solopgang. Solen skinnede smukt og kilometerne åd hinanden stille og roligt. Kenneth lagde god afstand til mig på stigningerne hvorefter vi samledes på toppen. På nedkørslerne kunne jeg derimod give tilbage da jeg har en "lille" fordel her. Efter ca. 80km mødte vi igen, igen Jan. Han lavede et lille midtvejs depot fra bilen. Han tog her også imod evt. bestillinger af Champagne. Senere denne dag kom

Et roligt øjeblik i Paris, da vi passere Notre Dame

vi gennem Champagneområdet. Her ville han forsøge at finde et vinslot, som trods Bastilledagen havde åbent og købe nogle flasker. Det skulle senere vise sig at lykkedes for ham. Efter bestilling og en forfriskning kørte vi videre igennem det småkuperede landskab. Efter 167km af dagens etape nåede vi dagens midtvejskontrol i Romilly sur Seine. Her var kontrolstedet velvalgt ved en kineser-

Morgenstund har guld i mund

restaurant. Spis og drik hvad du kan buffet for 12.80€. Super pris for at blive fyldt op med både vådt og tørt. Herefter var det i en periode

relativt fladt. I mellemtiden begyndte vi at undre os over hvornår det famøse Champagneland ville dukke op. Da vi passerede skiltet der sagde at nu var vi der. Så blev der ved med at være mark efter mark. Lige indtil det med et skiftede og der var vinranker så langt øjet rakte. Jeg overtalte Kenneth til at stoppe i en by så vi kunne smage på de lokale varer. Dvs. at jeg smagte på de lokale varer og Kenneth fik en kop kaffe. Men nu kunne vi da krydse den af listen. Herefter fulgte 50km meget kuperet landskab. Hvor vi på første halvdel af ruten kørte på bakker med bløde stigninger og få procenter. Så var det nu både korte som længere stigninger også med to cifrede procenter. Det kan godt være lidt hårdt for en anti bjergged som mig. Efter et par hårde timer for klassens tykke dreng kom vi dog på den anden side. Den sidste håndfuld kilometer til Reims var heldigvis flade. Antiklimakset kom her ved at der ingen spisesteder var i nærheden. Supermarkedet nærvæd var også lukket pga. helligdag. Det skulle derudover vise sig at Jan og dermed også bagagen først kom 1,5 timer senere. Det var lidt ærgerligt da det gik udover muligheden for en længere nats hvil. Men sådan var det og det gik jo da alligevel. En senere nærlæsning af rutebeskrivelse foreslog at spise en by 20km før mål. Der skulle vi nok have været mere opmærksomme.

Morgenfrisk eller ej. Så ringede vækkeuret kl. 4. og samme rutine som de foregående dage kunne atter udspille sig. Denne gang dog med den undtagelse at der blev serveret ny indkøbt champagne til morgenmaden. Da han havde købt nogle ekstra flasker. Den livsstil kunne jeg nu godt vende mig til. Da vi kom på cyklen gik det i rolig stil derudad. Det var ikke så slemt kuperet her i starten, så vi fik lige en mulighed for at køre os varme. Efter ca. 70km stoppede vi ved en bager så vi kunne få lidt ekstra morgenmad. Der var desværre ikke mulighed for kaffe til Kenneth, men det gik alligevel. Jeg fik til gengæld fat i to små jordtærter og en cola til 4.20€. Det og så champagnen tidligere på dagen. Så kan min dag ikke startes bedre. Bagerpausen betød at selvom vi så Jan holde i byen 5km senere, så smuttede vi let og elegant videre. Det var begyndt at blive lidt kuperet. Det skyldes at vi nu befandt os i de vestlige dele af Ardennerne. Således kom vi efter yderligere 2-3 timers kørsel til dagens første kontrol i Cerfontaine. Det betød en frokost fra en tankstation. Modsat de danske stationer servere de ikke fransk

Lidt bakketræning i Ardennerne

Hotdog. Dem som kender mig, vil vide at jeg efter 1061km af en cykeltur, nærmer mig abstinenser. Dem måtte jeg dog gemme væk og så ellers op på hesten igen. De næste 50-60km gik det trods terrænet over stok og sten. Hvor vi fik energien til pludselig at køre stærkere, end de sidste par dage fra ved jeg ikke. Men sjovt var det. Da vi var kommet igennem Walloniens hovedstad, Namur gik gassen af ballonen igen. Men heldigvis var de sidste 15km til Eghezee nærmest flade. Kontrolstedet var en Sportscafe. Så jeg regnede med at en sandwich eller lignende var at finde. Men ak. Der var kun våde varer på menukortet og så en lille pose chips. Så jeg bestilte en mørk Leffe og en pose chips. En fransk deltager ankom et par minutter efter os og han forklarede de lokale hvad det gik ud på. Herefter kiggede de lidt underligt og en tand beundrende på den cykelrytter med en bajer i hånden som spiste chips. Men vi er jo efterhånden vant, til at lægge øre til lidt af hvert. Nu manglende der blot 68km. De startede fladt på nogle cykelstier af fin kvalitet. Men 20km ude blev det lidt kuperet da vi kom ud på vejene igen. Desværre blev kvaliteten også af den dårlige slags vi startede med på dag 1. Det fortsatte ca. 30km, hvor jeg gik helt kold med ca. 25km hjem. Heldigvis havde jeg en sodavand i min sadeltaske, så jeg lige kunne komme tilpas meget til hægterne til nå hjem. Det sidste stykke var igen på flade stier. Dejlig afslutning og trods alt en lettelse, da det var overstået. Vi skyndte os at få fat i vores taske, så vi kunne komme tilbage til vores overnatningssted og få et bad. Om aftenen stod den på typisk belgisk mad. (All you can eat fries) og andet tvivlsomt mad der kan komme i frituren. Herefter var der medaljeceremoni, som vi dog sprang let og elegant over. Vi prioriterede at komme hjem til Danmark i stedet. Der var trods lige 8,5 timers kørsel forude. Det vejede tungere end en nat i et myggemareridt.

Epilog

En super tur. Der var nogle udfordringer undervejs, vi gerne ville have været foruden. Den manglende asfalt i Bruxelles må være et spørgsmål om tid inden den er der igen. Paris skal bare overleves. Men nu kan jeg da sige den er set både til fods og på cykel. Ikke desto mindre en skøn tur. Med 1205km er den rimelig tæt på officiel distance. Det er en semikuperet tur i stil med SBS. Det er dejligt med luksus udgaven af en brevet. Det er noget af det der en dag kunne trække mig tilbage til SBS. Der er som udgangspunkt langt mellem kontrolpunkterne. I alt 10stk inkl. mål. Afstanden svinger fra 68km til 189km.

Endnu en gang bliver man også lige bekræftet i at vi ikke skal klage synderligt over standarden på de danske veje. Vejene er især den første dag er af meget dårlig kvalitet. Dag 2 bliver det lidt bedre. Dag 3 er det ganske fint. Det samme er tilfældet det meste af dag 4. Løbsarrangøren Jan Geerts er en herlig fyr. Han gør hvad han kan for at behage alle. Jeg kan godt anbefale andre at køre denne tur.

En belgisk vej når det er værst

En glad mand i mål

En forfriskning i Eghezee

En forfriskning midt på eftermiddagen dag 3